

Buncher pri práci.

Výroba cigár

V tejto časti cigarovej rubriky postúpime zase trochu ďalej a priblížime si samotnú výrobu cigár. Nezabudneme pri tom ani na pravdy a mýty, ktoré sa s týmto zaujímavým procesom spájajú.

Podľa spôsobu, akým boli cigary vyrobené, ich môžeme rozdeliť na dva základné typy, a to na strojovo vyrábané, teda „machine-made“, a na ručne vyrábané, „hand-made“. Rozdiel je v tom, že pri ručne vyrábaných cigarách sa používa long filler, čo je dlhý plniaci list v celku. Strojovo vyrábané obsahujú short filler, teda tabakový list narezaný na kratšie kúsky. V tomto prípade plniaci list neprechádza celou dĺžkou cigary rovnomerne, preto býva častokrát ťah a horenie zložitejšie ako pri ručne balených cigarách. Strojovo vyrábané cigary ľahko spoznáme podľa zovňajšku, väčšinou nemajú čiapočky, pretože stroje ich nedokážu nasadiť na koniec cigary. Nové technológie však posunuli aj strojovú výrobu ďalej a dnes sa môžeme stretnúť aj s „očiapočkovanými“ strojovými cigarami. Aj tak ich môžeme vskutku ľahko odlíšiť, majú totiž špicatejšiu čiapočku ako ručne vyrábané.

Zloženie cigár

Skôr, ako pristúpime k popisu samotnej výroby, bude najlepšie, ak si ozrejmieme skladbu tela cigary:

Filler – plniaci list: Na začiatku sa zrolujú spolu tri typy listov, ktoré vytvoria takpovediac plnivo cigary. Sú zdrojom plnosti a chuti. Medzi tieto typy plniacich listov patrí Volado, jemne aromatický, ale dobre horľavý list. Druhým je Seco, stredne aromatický list, ktorý je najvýznamnejší pre chuť cigary a nakoniec Ligero, plne aromatický typ tabakového listu, ktorý horí veľmi pomaly. Ten zabezpečuje silu cigary. Spojením všetkých troch listov sa vytvorí jadro cigary, ktoré ešte nie je možné fajčiť.

Binder – viazací list: Obaľuje listy plniva. Zabezpečuje dobré utesnenie fillerov a možnosť ťahania, fajčenia. Jeho použitím sa vytvára tvar a veľkosť budúcej cigary. Musí byť zabalený veľmi obratne, aby sa listy rozložili rovnomerne a dym pri horení mohol prechádzať plynulo. Takáto cigara je už funkčná a je možné ju fajčiť. Vkladá sa do foriem po desať kusov, kde si pracovník overuje hrúbku, tvar a dĺžku. Prebytočný tabak sa oreže. Samotnú eleganciu a poslednú časť arómy však cigare poskytujú kvalitný krycí list.

Wrapper – krycí list: Na tento účel sa používajú len najkvalitnejšie tabakové listy, ktoré sú dokonale ohybné a vláčne, zbavené žilnatiny, aby bol povrch cigary úplne hladký tak, ako to poznáme. Tieto listy vytvárajú vonkajší obal cigary a dodávajú jej konečnú chuť. Podľa farby wrapperu si vieme ľahko vybrať tú správnu cigaru, pričom v názve cigary sa často objavuje práve názov krycieho listu.

Dvojica pri výrobe cigár.

Hotové cigary, pripravené na zrenie.

Nasadzovanie prstienkov.

Roller pri príprave wrapperu.

Samotnú aromaticku a plnosť najviac ovplyvňuje filler a binder, no kryciemu listu sa pripisuje približne tridsať percent z celkovej chuti cigár.

Ručná výroba

Šúľaci pracujú väčšinou vo dvojiciach. Prvý sa venuje výrobe náplne a jej obalovaním do binderu, hovorí sa mu zvitkovač, alebo „buncher“. Náplňové listy, očistené od najhrubšej žilnatiny, skladá buncher veľárovite do seba, pričom dáva pozor, aby plniva nebola príliš veľa, ale ani príliš málo. Ak by sa plniva dalo málo, cigara sa bude síce ľahšie fajčiť, no bude aj rýchlejšie horieť, presuší sa a stane sa príkrú. Veľa plniva naopak zhoršuje ťahanie cigary. Na obalovanie binderom je treba byť veľmi zručným. Často sa používa jednoduchá pomôcka v podobe gumenej podložky uchytenej na valčekoch. Na ňu sa položí obalovací list zošíkma a po vložení náplne sa ľahkým pohybom binder obtočí. Takáto cigara je už fajčiteľná,

no najskôr sa musí orezať do požadovanej dĺžky. Tvar a dĺžku cigár si pracovníci kontrolujú na drevených podložkách s presne vyformovanými žliabkami. Na jednej podložke býva desať žliabkov.

Úlohou druhého pracovníka je obaliť cigary krycím listom. Hovorí sa mu „roller“. Zoberie si od svojho kolegu podložky s cigarami a na pracovnom stole si pripraví tabakové listy. Najskôr vyreže hrubú žilnatinu, čím rozdelí list na dve časti v tvare krídeliek. Krycí list si znova položí šikmo tak, aby sa pri obtáčaní cigary sčasti prekryval a naruby, aby zostávajúca žilnatina nebola viditeľná a cigara bola dokonale hladká. Po obtočení roller odreže prebytočnú časť listu a prilepí koniec kaučukovým lepidlom, ktoré je bez zápachu a chuti. Z odrezanej časti vyreže čiapočku, ktorú nalepí na orezaný koniec cigary. Poslednýkrát skontroluje tvar a dĺžku a cigara môže postúpiť na ďalší proces. Vyrobené kusy sa vložia do cédrových vyzrievacích boxov, kde pobudnú minimál-

ne šesť mesiacov, ale v prípade špeciálnych edícií aj desať rokov.

Po vyzretí sa cigary označia prstienkom s logom výrobcu a sú pripravené na vývoz k zákazníkom.

S výrobou cigár sa spájajú i niektoré mýty. Jeden z najznámejších a viac-menej úsmevných je, že cigary vyrábajú šúľaním na stehnách mladé slečny. Pravda je, že sa spoliehajú hlavne na šikvosť šúľáčov, nie na ich krásu, takže nie je žiadnym prevapením, ak cigaru vyrába muž. V produkcii tabaku sú to tí „lepší“. Na to, aby sa stali naozaj dobrými, potrebujú mať za sebou aj viac ako dva či tri roky práce.

Čiapočka, ktorú nájdeme na konci prilepenú sa nesliní, ale lepí prírodným lepidlom, vyrobeným z kaučuku. Nemá farbu, ani vôňu. ■

VINOTÉKA OTIUM

Fraňa Mojtu 18, Nitra
0917 798 753, www.otium.sk

Zaujímavosti:

Šúľaci môžu fajčiť svoje cigary v práci v neobmedzenom množstve, ale nesmú si ich odniesť domov. V niektorých spoločnostiach majú dovolené si zobrať aj niekoľko kusov cigár, no nie je to pravidlom. Jeden šúľáč denne vyrobí aj stotridsať cigár.